

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปร

สังเกตได้ใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการกับความเครียด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดล
การวัดตัวแปรแฝง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการกับความเครียด ของนิสิตที่มีเพศและ
กลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการกับความเครียด

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดตามสมมติฐาน

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดที่ปรับแก้เป็น โมเดลทางเลือก

เพื่อใช้ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการกับความเครียด

ของนิสิตที่มีเพศและกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนแบบ ไม่มีเงื่อนไขบังคับของ โมเดล
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการกับความเครียด ของนิสิตที่มีเพศและกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน

ความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

STM	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด
MOT	หมายถึง	ตัวแปรแฝงแรงจูงใจในการจัดการกับความเครียด
HRP	หมายถึง	ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง
ACH	หมายถึง	ตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
COG	หมายถึง	ตัวแปรแฝงแบบการคิด
EXP	หมายถึง	ตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด
FAS	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว
PAS	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน
TES	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์

X1	หมายถึง	แบบการคิด
X2	หมายถึง	ประสบการณ์กับความเครียด
X3	หมายถึง	การสนับสนุนด้านอารมณ์จากครอบครัว
X4	หมายถึง	การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารจากครอบครัว
X5	หมายถึง	การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของจากครอบครัว
X6	หมายถึง	การสนับสนุนด้านการให้การประเมินจากครอบครัว
X7	หมายถึง	การสนับสนุนด้านอารมณ์จากเพื่อน
X8	หมายถึง	การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน
X9	หมายถึง	การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของจากเพื่อน
X10	หมายถึง	การสนับสนุนด้านการให้การประเมินจากเพื่อน
X11	หมายถึง	การสนับสนุนด้านด้านอารมณ์จากอาจารย์
X12	หมายถึง	การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารจากอาจารย์
X13	หมายถึง	การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของจากอาจารย์
X14	หมายถึง	การสนับสนุนด้านการให้การประเมินจากอาจารย์
Y1	หมายถึง	เกรดเฉลี่ยสะสม
Y2	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความผูกพัน
Y3	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านการควบคุม
Y4	หมายถึง	บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความท้าทาย
Y5	หมายถึง	แรงจูงใจภายใน
Y6	หมายถึง	แรงจูงใจภายนอก
Y7	หมายถึง	การจัดการกับความเครียดแบบสู้
Y8	หมายถึง	การจัดการกับความเครียดแบบหนี
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SK	หมายถึง	ค่าความเบ้
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
TE	หมายถึง	อิทธิพลรวม
IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อม
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง

χ^2	หมายถึง	ค่าสถิติไค-สแควร์
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	หมายถึง	องศาอิสระ
F0	หมายถึง	ฟังก์ชันความแตกต่างของประชากร
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์
SRMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง แสดงดังตารางที่ 10
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโค้งของตัวแปร
สังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการจัดการกับความเครียด แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามลักษณะ

ลักษณะ	จำนวน (n=840)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	280	33.3
หญิง	560	66.7
2. ชั้นปี		
2	384	45.7
3	395	47.0
4	61	7.3
3. กลุ่มสาขาวิชา		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	248	29.5
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	123	14.6
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	469	55.9
4. เกรดเฉลี่ยสะสม		
1.75 – 1.99	37	4.4
2.00 - 2.49	164	19.5
2.50 – 2.99	356	42.4
3.00 - 4.00	283	33.7

จากตารางที่ 10 จำนวนนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 840 คน เป็นนิสิตเพศชาย จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเพศหญิง จำนวน 560 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 384 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 395 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 61 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.7 47.0 และ 7.3 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี จำนวน 248 คน กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 123 คน และกลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 469 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 14.6 และ 55.9 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 1.75 - 1.99 จำนวน 37 คน เกรดเฉลี่ยสะสม ในช่วง 2.00 - 2.49 จำนวน 164 คน เกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.50 - 2.99 จำนวน 356 คน และเกรด เฉลี่ยสะสมในช่วง 3.00 - 4.00 จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 19.5 42.4 และ 33.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของตัวแปร
 สังกัดได้ใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกับ
 ความเครียด

ตัวแปร	M	SD	SK	KU
<u>ตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</u>				
1. เกรดเฉลี่ยสะสม	2.83	.51	-.44	-.48
<u>ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง</u>				
2. บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความผูกพัน	3.80	.52	.06	.40
3. บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านการควบคุม	3.65	.57	.05	-.03
4. บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความท้าทาย	3.53	.58	.09	.00
<u>ตัวแปรแฝงแรงจูงใจการจัดการกับความเครียด</u>				
5. แรงจูงใจภายใน	3.89	.48	-.16	.18
6. แรงจูงใจภายนอก	3.53	.61	-.15	.10
<u>ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด</u>				
7. การจัดการกับความเครียดแบบสู้	3.66	.45	-.06	.83
8. การจัดการกับความเครียดแบบหนี	2.15	.77	.63	-.02
<u>ตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด</u>				
9. ประสบการณ์ความเครียด	7.62	.47	-3.61	.64
<u>ตัวแปรแฝงแบบการคิด</u>				
10. แบบการคิด	.58	.49	-.30	-1.91
<u>ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว</u>				
11. การสนับสนุนด้านอารมณ์	4.19	.57	-.70	.51
12. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	3.96	.71	-.77	.40
13. การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ	3.92	.68	-.88	.94
14. การสนับสนุนด้านการประเมิน	4.05	.74	-.57	-.06
<u>ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน</u>				
15. การสนับสนุนด้านอารมณ์	3.52	.53	-.47	1.26
16. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	3.58	.67	-.43	.32

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	M	SD	SK	KU
17. การสนับสนุนด้านวัสดุสิ่งของ	3.86	.65	-.77	1.41
18. การสนับสนุนด้านการประเมิน	3.17	.68	-.24	.49
ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์				
19. การสนับสนุนด้านอารมณ์	3.14	.62	-.12	.61
20. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร	3.58	.69	-.42	.25
21. การสนับสนุนด้านวัสดุสิ่งของ	3.21	.74	-.17	-.08
22. การสนับสนุนด้านการประเมิน	3.31	.67	-.22	.23

จากตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ในแต่ละตัวแปรแฝง สามารถแยกพิจารณาในแต่ละตัวแปรได้ดังนี้

ตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้เกรดเฉลี่ยสะสมมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.83

ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง พบว่า ตัวแปรสังเกตได้บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความผูกพัน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.80 ตัวแปรสังเกตได้บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความท้าทาย มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.53 แสดงว่านิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความผูกพันมากที่สุด และมีบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความท้าทายน้อยที่สุด

ตัวแปรแฝงแรงจูงใจการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้แรงจูงใจภายในมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.89 และตัวแปรสังเกตได้แรงจูงใจภายนอก มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.53 แสดงว่านิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแรงจูงใจภายในในการจัดการกับความเครียดมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้การจัดการกับความเครียดแบบผู้มีความเครียดเท่ากับ 3.66 และตัวแปรสังเกตได้การจัดการกับความเครียดแบบหนีมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 2.15 แสดงว่านิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการจัดการกับความเครียดแบบผู้มากกว่าการจัดการกับความเครียดแบบหนี

ตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ประสบการณ์ความเครียด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 7.62 แสดงว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ความเครียดมาก

ตัวแปรแฝงแบบการคิด พบว่า ตัวแปรสังเกตได้แบบการคิด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต เท่ากับ 0.58 แสดงว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการคิดแบบเป็นอิสระจากสิ่งรอบข้าง

ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว พบว่า ตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.19 และตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ มีค่าเท่ากับ 3.92 แสดงว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์จากผู้ปกครองมากที่สุด และได้รับการสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของจากผู้ปกครองน้อยที่สุด

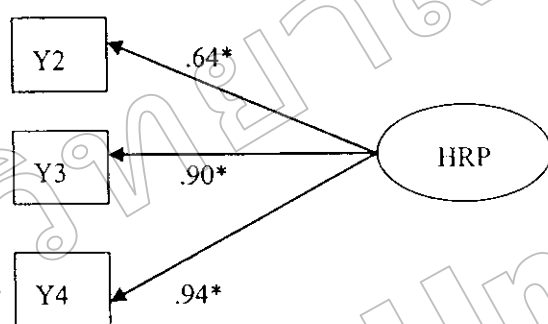
ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.86 และตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนด้านการประเมิน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.17 แสดงว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ จากเพื่อนมากที่สุด และได้รับการสนับสนุนด้านการประเมินน้อยที่สุด

ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.58 และได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 3.14 แสดงว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารจากอาจารย์มากที่สุด และได้รับการสนับสนุนด้านอารมณ์จากอาจารย์น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดล การวัดตัวแปรแฝง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ ตัวแปรแฝง 7 ตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ ตัวแปรแฝง การจัดการกับความเครียด ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจาก เพื่อน ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ และประสบการณ์ความเครียด ได้ผลดังต่อไปนี้

1. โมเดลการวัดบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง (HRP) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความผูกพัน (Y2) บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านการควบคุม (Y3) และบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งด้านความท้าทาย (Y4) แสดงดังภาพที่ 6

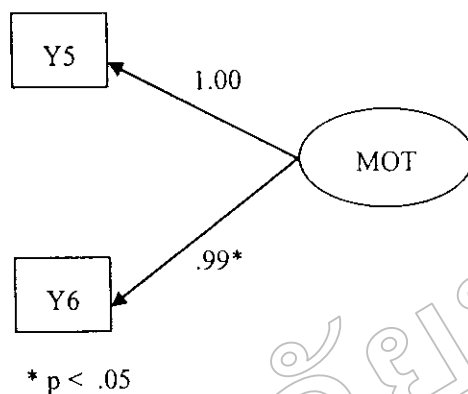

* $p < .05$

ภาพที่ 6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง

จากภาพที่ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง (HRP) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 3.09 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 22 GFI เท่ากับ 1.00 AGFI เท่ากับ 1.00 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .64 ถึง .94 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปรสังเกตได้ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .64 .90 และ .94 ตามลำดับ แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง บุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง

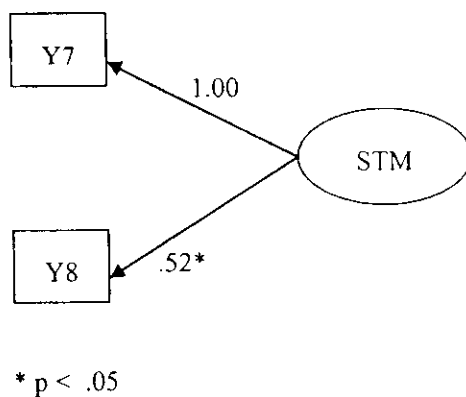
2. โมเดลการวัดแรงจูงใจ (MOT) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ แรงจูงใจภายใน (Y5) และแรงจูงใจภายนอก (Y6) แสดงดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 การวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดแรงจูงใจ

จากภาพที่ 7 ผลการวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรแรงจูงใจ (MOT) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 2.44 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .99 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 16 GFI เท่ากับ 1.00 AGFI เท่ากับ 1.00 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่า .99 และ 1.00 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ตัวแปร แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง

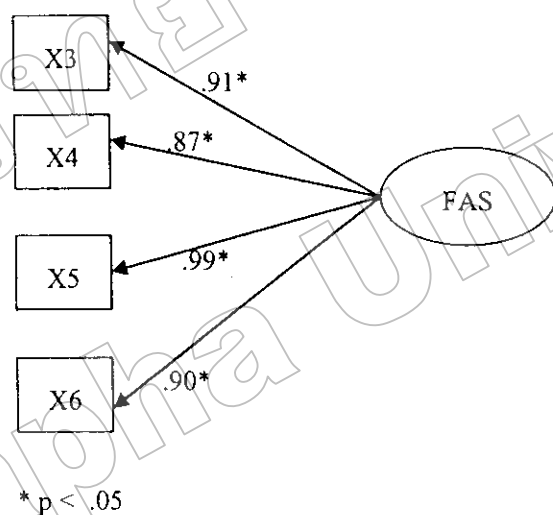
3. โมเดลการวัดการจัดการกับความเครียด (STM) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ การจัดการกับความเครียดแบบสู้ (Y7) และการจัดการกับความเครียดแบบหนี (Y8) แสดงดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 การวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดการจัดการกับความเครียด

จากภาพที่ 8 ผลการวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรการจัดการกับความเครียด (STM) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 28.81 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .99 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 52 GFI เท่ากับ 1.00 AGFI เท่ากับ .99 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่า .52 และ 1.00 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ตัวแปร แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง

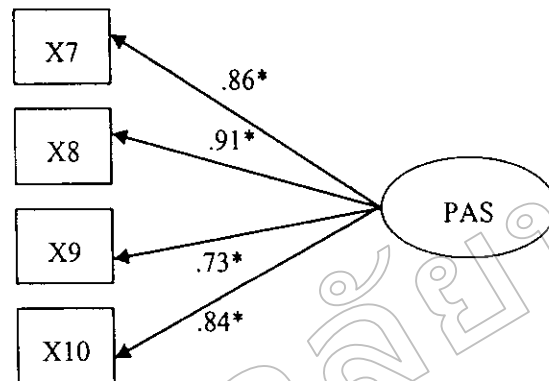
4. โมเดลการวัดการสนับสนุนจากครอบครัว (FAS) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนด้านอารมณ์ (X3) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (X4) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ (X5) และการสนับสนุนด้านการให้การประเมิน (X6) แสดงดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 ผลการวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดการสนับสนุนจากครอบครัว

จากภาพที่ 9 ผลการวิเคราะห์ห้่องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรการสนับสนุนจากครอบครัว (FAS) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 56.46 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 113 GFI เท่ากับ .98 AGFI เท่ากับ .99 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .87 ถึง .91 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปรสังเกตได้ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .91 .87 .90 และ .90 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง

5. โมเดลการวัดการสนับสนุนจากเพื่อน (PAS) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนด้านอารมณ์ (X7) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (X8) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ (X9) และการสนับสนุนด้านการให้การประเมิน (X10) แสดงดังภาพที่ 10

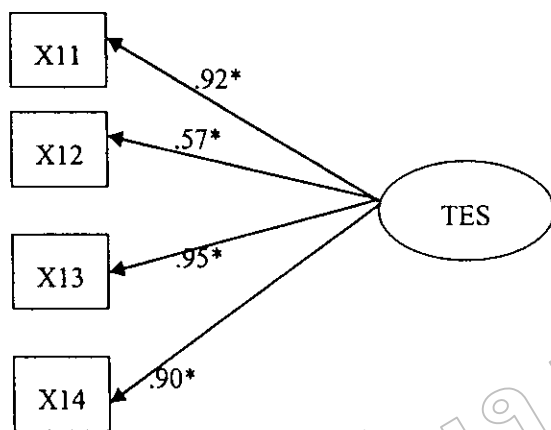

* $p < .05$

ภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดการสนับสนุนจากเพื่อน

จากภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรการสนับสนุนจากเพื่อน (PAS) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 40.38 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 51 GFI เท่ากับ .96 AGFI เท่ากับ .99 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .73 ถึง .91 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปรสังเกตได้ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .86 .91 .73 และ .84 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง

6. โมเดลการวัดการสนับสนุนจากอาจารย์ (TES) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนด้านอารมณ์ (X11) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (X12) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของ (X13) และการสนับสนุนด้านการให้การประเมิน (X14) แสดงดังภาพที่ 11

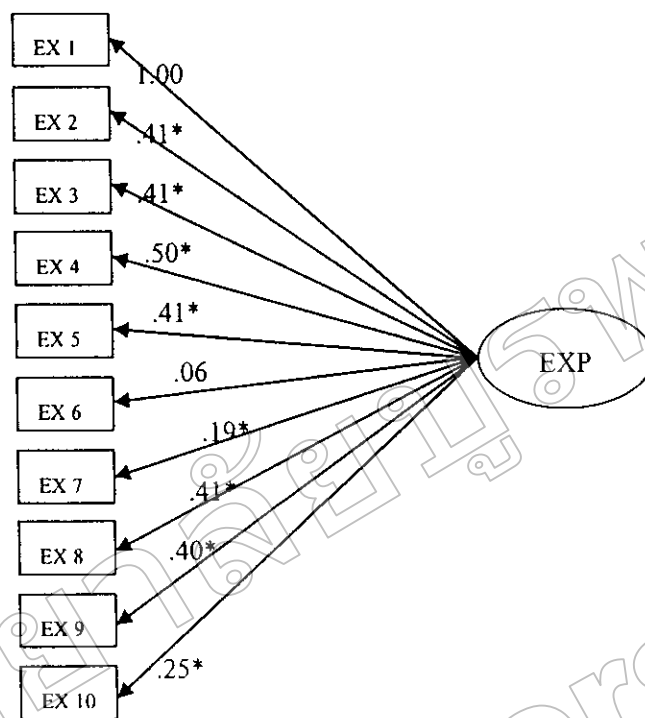

* $p < .05$

ภาพที่ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดการสนับสนุนจากอาจารย์

จากภาพที่ 11 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรการสนับสนุนจากอาจารย์ (TES) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จาก ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 115.29 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .55 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 118 GFI เท่ากับ .97 AGFI เท่ากับ .99 น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .57 ถึง .95 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปรสังเกตได้ โดยมีน้ำหนักองค์ประกอบ .92 .57 .95 และ .90 แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 4 ตัวแปร เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝง

7. โมเดลการวัดประสบการณ์ความเครียด (EXP) ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ แสดงดังภาพที่ 12

* $p < .05$

ภาพที่ 12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลการวัดประสบการณ์ความเครียด

จากภาพที่ 12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวแปรประสบการณ์ความเครียด (EXP) พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 3.64 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .99 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 13 GFI เท่ากับ 1.00 AGFI เท่ากับ 1.00 น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .06 ถึง 1.00 โดย ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9 และ 10 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นข้อที่ 6 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงตัดข้อคำถามข้อที่ 6 ออก ทำให้เหลือ 9 ข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการกับความเครียด ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และระหว่างกลุ่มสาขาวิชา

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ทดสอบค่าสถิติทีตัวแปรการจัดการกับความเครียด ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

การจัดการกับ ความเครียด	ชาย (n=280)		หญิง (n=560)		t	p
	M	SD	M	SD		
แบบสู้	3.64	.47	3.68	.44	1.44	.23
แบบหนี	2.32	.82	2.06	.72	8.39	.00*

* p < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า การจัดการกับความเครียดแบบสู้ นิสิตเพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และนิสิตเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ไม่มีความแตกต่างกัน และการจัดการกับความเครียดแบบหนี นิสิตเพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 และนิสิตเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการกับความเครียด ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

การจัดการกับ ความเครียด	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (n = 248)		วิทยาศาสตร์สุขภาพ (n = 123)		มนุษยศาสตร์ฯ (n = 469)	
	M	SD	M	SD	M	SD
แบบสู้	3.64	.46	3.73	.42	3.66	.45
แบบหนี	2.12	.74	2.04	.72	2.19	.80

จากตารางที่ 13 พบว่า การจัดการกับความเครียดแบบสู้ นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 3.73 และ นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 3.64 และการจัดการกับความเครียดแบบหนี นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 2.19 และนิสิตที่ศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 2.04

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรการจัดการกับความเครียด ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างกลุ่มสาขาวิชา

การจัดการ กับความเครียด	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
แบบสู้	ระหว่างกลุ่ม	2	.63	.31	1.52	.21
	ภายในกลุ่ม	837	174.83	.20		
	รวม	839	175.47			
แบบหนี	ระหว่างกลุ่ม	2	2.56	1.28	2.14	.11
	ภายในกลุ่ม	837	498.92	.59		
	รวม	839	501.48			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.43	.21	1.16	.31
	ภายในกลุ่ม	837	156.15	0.18		
	รวม	839	156.59			

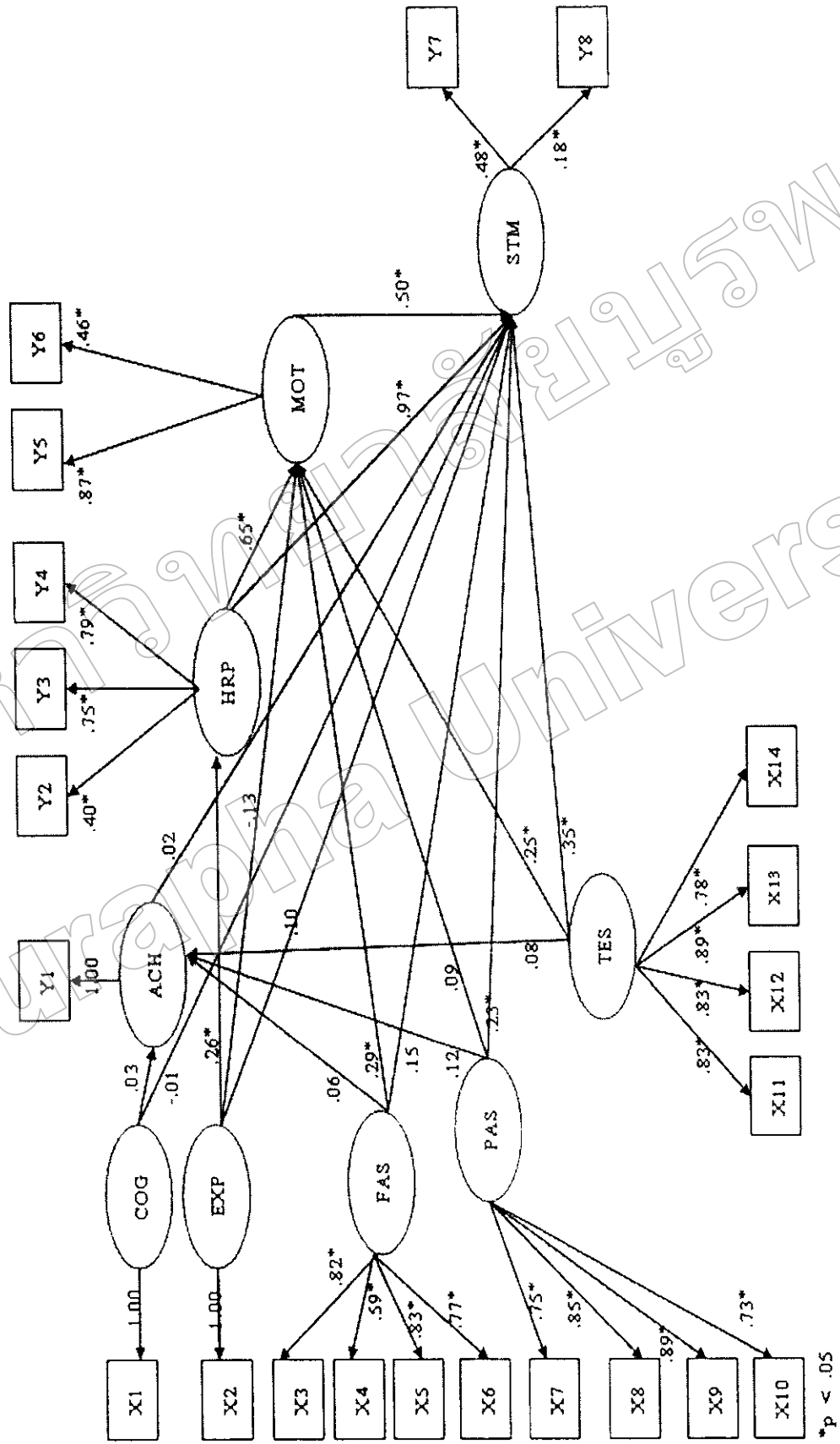
* $p < .05$

จากตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรการจัดการกับความเครียด ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างกลุ่มสาขาวิชา พบว่า นิสิตทุกกลุ่มสาขาวิชามีค่าเฉลี่ยการจัดการกับความเครียดทั้งแบบสู้และแบบหนีไม่แตกต่างกัน

**ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียด
ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา**

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐาน แสดงดังภาพที่ 13

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาพที่ 13 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐาน

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียด
ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐาน

ตัวแปรผล ตัวแปรสาเหตุ	ACH			HRP			MOT			STM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
COG	.03	-	.03	-	-	-	-	-	-	.01	.00	.01
	(.13)	-	(.13)	-	-	-	-	-	-	(.05)	(.05)	(.05)
EXP	-	-	-	.26*	-	.26*	.04	.17*	-.13	.37*	.27*	.10
	-	-	-	(.03)	-	(.01)	(.05)	(.03)	(.06)	(.02)	(.00)	(.09)
FAS	.06	-	.06	-	-	-	.29*	-	.29*	.30*	.15*	.15
	(.04)	-	(.14)	-	-	-	(.09)	-	(.09)	(.09)	(.12)	(.09)
PAS	.12	-	.12	-	-	-	.09	-	.09	.27*	.04*	.23*
	(.04)	-	(.04)	-	-	-	(.05)	-	(.05)	(.08)	(.04)	(.00)
TES	.08	-	.08	-	-	-	.25*	-	.25*	.47*	.12*	.35*
	(.04)	-	(.24)	-	-	-	(.05)	-	(.05)	(.08)	(.09)	(.12)
ACH	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.02	-	.02
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(.05)	-	(.05)
HRP	-	-	-	-	-	-	.65*	-	.65*	1.30*	.33*	.97*
	-	-	-	-	-	-	(.12)	-	(.12)	(.13)	(.26)	(.29)
MOT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.50*	-	.50*
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(.37)	-	(.37)

*p < .05

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 86.45$; p = 1.00 ; df = 86 ; GFI = 1.00 ; AGFI = .99 ; CFI = 1.00 ; SRMR = .00 ;

RMSEA = .00 ; Largest Standardized Residual = 3.10

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	X1	X2	X3	X4	X6	X7
ความเที่ยง	1.00	.15	.55	.62	.76	.52	.53	.43	1.00	1.00	.38	.48	.59	.56
ตัวแปร	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14							
ความเที่ยง	.71	.79	.53	.68	.69	.78	.61							

ตารางที่ 15 (ต่อ)

สมการ โครงสร้างตัวแปร	ACH	HRP	MOT	STM
R^2	.03	.56	.65	.52

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐาน ตามตารางที่ 15 พบว่า ผลการตรวจสอบค่าสถิติค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 86.45 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 86 คำนีความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ .99 คำนีวัดความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเฮลโลในรูปของคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .00 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 3.10 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ (2.00) กราฟฟิวรีดเส้นกราฟต้องมีความชันมากกว่าเส้นแนวทแยงมุม และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดไม่เกิน 2.00 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 55) ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ตัวแปรการจัดการกับความเครียด มีค่าเท่ากับ .52 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการจัดการกับความเครียดได้ร้อยละ 52

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝง บุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ 1.30 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .97 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งเป็นสาเหตุของการจัดการกับความเครียดและยังทำให้เกิดแรงจูงใจในการจัดการกับความเครียดอีกด้วย

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลทางตรง จากตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แรงจูงใจเป็นสาเหตุการจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝง การสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .47 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .35 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ

และตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ .12 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการสนับสนุนจากอาจารย์เป็นสาเหตุให้นิสิตสามารถจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝง ประสบการณ์ความเครียด มีค่าเท่ากับ .37 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .10 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝง แรงจูงใจ และตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .27 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสบการณ์ความเครียดเป็นสาเหตุของการจัดการกับความเครียด คือ นิสิตที่เคยผ่านกับเหตุการณ์ความเครียดทำให้บุคลิกภาพเข้มแข็งจึงสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝง การสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .30 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .15 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ และตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ .15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวไม่เป็นสาเหตุทางตรงต่อการจัดการกับความเครียด แต่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจ

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝง การสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .27 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝง แรงจูงใจ และตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ .04 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การสนับสนุนจากเพื่อนเป็นสาเหตุการจัดการกับความเครียด คือ เพื่อนจะให้การสนับสนุนในเรื่องอารมณ์ ข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ และการแสดงความคิดเห็น เมื่อนิสิตเกิดความเครียด เพื่อนให้นิสิตสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลทางตรง จากตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ .02 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นสาเหตุการจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวมจากตัวแปรแฝง แบบการคิด มีค่าเท่ากับ .01 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .01 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ .00 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า แบบการคิดไม่เป็นสาเหตุการจัดการกับความเครียด

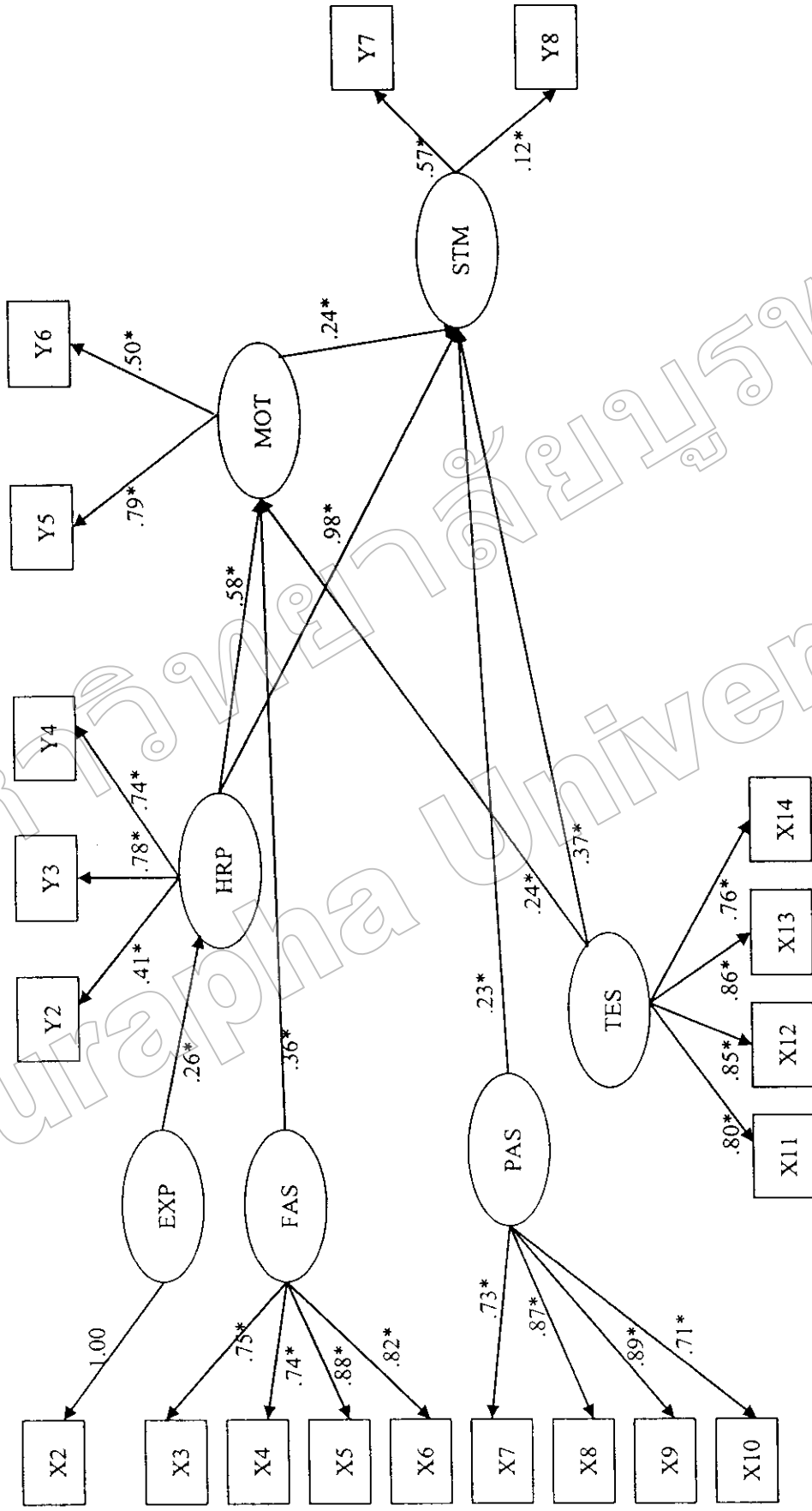
นอกจากนี้เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงในตัวแปรแฝงแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .25 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง

มีค่าเท่ากับ .65 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสบการณ์กับความเครียด มีค่าเท่ากับ -.13 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .29 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .09 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด มีค่าเท่ากับ .26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงแบบการคิดมีค่าเท่ากับ .03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .06 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .12 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .08 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากภาพที่ 13 จะเห็นได้ว่าโมเดลตามสมมติฐานการจัดการกับความเครียด ยังมีเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่จึงมีผลทำให้โมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้พิจารณาหลักฐานที่สนับสนุนเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญแล้ว เห็นว่ามีหลักฐานสนับสนุนน้อย จึงเห็นสมควรตัดเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญออก จำนวน 9 เส้น ซึ่งมีผลทำให้ต้องตัดตัวแปรแฝงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH) และตัวแปรแฝงแบบการคิด (COG) จึงได้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรับแก้เป็น โมเดลทางเลือก แสดงดังภาพที่ 14

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดที่ปรับแก้เป็น โมเดลทางเลือกแสดงดังภาพที่ 14

*p < .05

ภาพที่ 14 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรับแก้เป็นโมเดลทางเลือก

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียด
ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรับแก้เป็น โมเดลทางเลือก

ตัวแปรผล ตัวแปรสาเหตุ	HRP			MOT			STM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EXP	.26*	-	.26*	.15*	.15*	-	.29*	.29*	-
	(.04)	-	(.04)	(.02)	(.02)	-	(.04)	(.04)	-
FAS	-	-	-	.36*	-	.36*	.09*	.09*	-
	-	-	-	(.04)	-	(.04)	(.04)	(.04)	-
PAS	-	-	-	-	-	-	.23*	-	.23*
	-	-	-	-	-	-	(.06)	-	(.06)
TES	-	-	-	.24*	-	.24*	.43*	.06*	.37*
	-	-	-	(.04)	-	(.04)	(.06)	(.02)	(.07)
HRP	-	-	-	.58*	-	.58*	1.12*	.14*	.98*
	-	-	-	(.05)	-	(.05)	(.10)	(.06)	(.11)
MOT	-	-	-	-	-	-	.24*	-	.24*
	-	-	-	-	-	-	(.11)	-	(.11)

*p < .05

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 40.671$; p = .96 ; df = 59 ; GFI = .99 ; AGFI = .98 ; CFI = 1.00 ; SRMR = .01 ;

RMSEA = .00 ; Largest Standardized Residual = 1.83

ตัวแปร	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
ความเที่ยง	.17	.62	.55	.63	.26	.33	.31	1.00	.58	.55	.78	.68	.55	.76
ตัวแปร	X9	X10	X11	X12	X13	X14								
ความเที่ยง	.80	.51	.64	.72	.75	.58								
สมการโครงสร้างตัวแปร				HRP			MOT			STM				
R ²				.46			.60			.69				

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรับแก้เป็น โมเดลทางเลือก ตามตารางที่ 16 พบว่า ผลการตรวจสอบค่าสถิติ ค่าไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 40.671 โดยมีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .96 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 59 ดัชนีความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ .99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (AGFI) เท่ากับ .98 ดัชนีวัดความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปของคะแนนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .01 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .00 กราฟคิวพรีออตเส้นกราฟมีความชันกว่าเส้นแนวทแยงมุม และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ 1.61 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ (2.00) แสดงว่า โมเดลเหมาะสมดี ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (Square Multiple Correlation) มีค่าเท่ากับ .69 แสดงว่าตัวแปรใน โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการจัดการกับความเครียดได้ร้อยละ 69

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่าตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ 1.12 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .98 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .14 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาตรีมีบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งมากกว่าจึงเป็นสาเหตุของการจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .43 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .37 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .06 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์และบุคลิกภาพที่เข้มแข็งทำให้เกิดแรงจูงใจจึงเป็นสาเหตุของให้นิสิตจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .24 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตมีแรงจูงใจสูงจึงเป็นสาเหตุให้นิสิตจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนจึงเป็นสาเหตุให้จัดการกับความเครียดได้

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝง ประสิทธิภาพความเครียด ผ่านตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .29 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสิทธิภาพความเครียดทำให้นิสิตมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งในการจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด ได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝง การสนับสนุนจากครอบครัว ผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นสาเหตุให้เกิดแรงจูงใจในการจัดการกับความเครียดของนิสิต

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสิทธิภาพความเครียด มีค่าเท่ากับ .26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรแฝงแรงจูงใจได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .58 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .36 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .24 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ตัวแปรแฝงแรงจูงใจได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงประสิทธิภาพความเครียด ผ่านตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบค่าสถิติไค-สแควร์สอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ การจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐาน กับโมเดลทางเลือก

โมเดล	χ^2	df	GFI	CFI	χ^2/df	χ^2_{diff}	ΔGFI
สมมติฐาน	86.45	86	1.00	1.00	1.00		
ทางเลือก	40.67	59	.99	1.00	.68		
ความแตกต่างระหว่าง โมเดลตามสมมติฐาน กับ โมเดลทางเลือก						45.78*	.01

$$\chi^2(27, n = 840) = 36.74, p < .05$$

*p < .05

จากตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบค่าสถิติไค-สแควร์สอดคล้องระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐานกับโมเดลทางเลือก

โมเดลทางเลือกมีค่าดัชนีวัดความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ .99 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .98 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ โมเดลสมมติฐาน

โมเดลทางเลือกมีค่าสถิติไค-สแควร์สัมพันธ์ เท่ากับ .68 น้อยกว่าโมเดลสมมติฐาน ซึ่งมีค่าสถิติไค-สแควร์สัมพันธ์ เท่ากับ 1.00 แต่ทั้งนี้ตามเกณฑ์ของการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ค่าสถิติไค-สแควร์สัมพันธ์ที่มีค่าน้อยกว่า 3.00 ถือว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โมเดลทางเลือกมีค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ .01 ซึ่งมากกว่าโมเดลตามสมมติฐาน

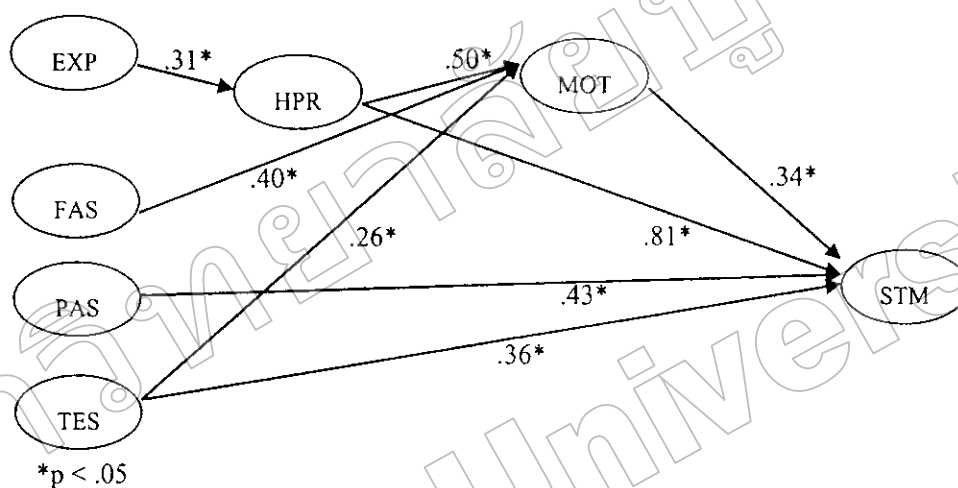
โมเดลทางเลือกกราฟฟิตี้อัตมีความชันมากกว่าเส้นทแยงมุม มีค่าความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 1.83 ซึ่งมีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด (2.00) ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่าโมเดลตามสมมติฐานที่มีมีค่าความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 3.10 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

โมเดลทางเลือกมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับร้อยละ 69 ซึ่งมากกว่าสัมประสิทธิ์การทำนายของโมเดลตามสมมติฐานที่มีค่าเท่ากับร้อยละ 52

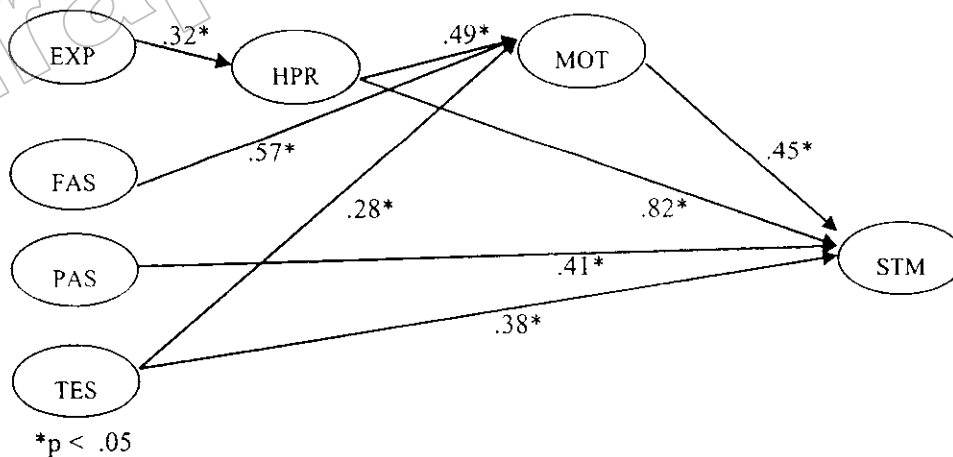
ผลการเปรียบเทียบค่าสถิติไค - สแควร์สอดแทรกระหว่างโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐานกับ โมเดลทางเลือก พบว่า โมเดลตามสมมติฐานมีค่าค่าสถิติไค - สแควร์ เท่ากับ 86.45 ที่องศาอิสระเท่ากับ 86 ส่วนโมเดลทางเลือกมีค่าสถิติไค - สแควร์ เท่ากับ 40.67 ที่องศาอิสระเท่ากับ 59 ดังนั้นจึงได้ค่าไค - สแควร์สอดแทรก เท่ากับ 45.78 ที่องศาอิสระ เท่ากับ 27 ค่าสถิติไค - สแควร์สอดแทรกมีนัยสำคัญทางสถิติ $\chi^2 (27, n = 840) = 36.74, p < .05$ แสดงว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ตามสมมติฐานกับ โมเดลทางเลือกมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนแบบไม่มีเงื่อนไขบังคับของโมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียด ของนิสิตที่มีเพศและกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน

1. ผลการวิเคราะห์ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนแบบไม่มีเงื่อนไขบังคับของโมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียด ของนิสิตที่มีเพศต่างกัน แสดงดังภาพที่ 15 - 16

ภาพที่ 15 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างเพศชาย

ภาพที่ 16 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนแบบไม่มีเงื่อนไขของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ตัวแปรผล	เพศชาย									เพศหญิง								
	HRP			MOT			STM			HRP			MOT			STM		
ตัวแปร	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EXP	.31*	-	.31*	.22*	.22*	-	.16*	.16*	-	.32*	-	.32*	.24*	.24*	-	.42*	.42*	-
	(.03)	-	(.04)	(.02)	(.02)	-	(.02)	(.04)	-	(.03)	-	(.02)	(.02)	(.02)	-	(.04)	(.04)	-
FAS	-	-	-	.40*	-	.40*	.08*	.08*	-	-	-	-	.57*	-	.57*	.15*	.15*	-
	-	-	-	(.02)	-	(.03)	(.04)	(.04)	-	-	-	-	(.04)	-	(.03)	(.04)	(.04)	-
PAS	-	-	-	-	-	-	.43*	-	.43*	-	-	-	-	-	-	.41*	-	.41*
	-	-	-	-	-	-	(.06)	-	(.07)	-	-	-	-	-	-	(.03)	-	(.03)
TES	-	-	-	.26*	-	.26*	.42*	.06*	.36*	-	-	-	.28*	-	.28*	.61*	.23*	.38*
	-	-	-	(.03)	-	(.04)	(.06)	(.02)	(.07)	-	-	-	(.04)	-	(.02)	(.02)	(.02)	(.02)
HRP	-	-	-	.50*	-	.50*	.95*	.14*	.81*	-	-	-	.49*	-	.49*	.96*	.14*	.82*
	-	-	-	(.03)	-	(.03)	(.10)	(.06)	(.02)	-	-	-	(.05)	-	(.05)	(.10)	(.06)	(.03)
MOT	-	-	-	-	-	-	.34*	-	.34*	-	-	-	-	-	-	.45*	-	.45*
	-	-	-	-	-	-	(.17)	-	(.02)	-	-	-	-	-	-	(.06)	-	(.02)

*p<.05

ค่าสถิติ

$\chi^2 = 21.95$; $p = .96$; $df = 36$; $GF1 = .90$; $FO = .00$; $RMR = .10$; $SRMR = .01$; $RMSEA = .00$

สมการโครงสร้างตัวแปร

	HRP	MOT	STM	HRP	MOT	STM
R^2	.55	.48	.65	.57	.45	.69

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนแบบไม่มีเงื่อนไขบังคับของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และรูปโมเดลมี

ความไม่แปรเปลี่ยน ซึ่งพิจารณาได้จาก $\chi^2 = 21.95$; $P = .96$; $df = 36$; $GFI = .90$; $F0 = .00$; $RMR = .10$; $SRMR = .01$; $RMSEA = .00$; $GFI = .90$ จะเห็นได้ว่า ค่าไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 21.95 ที่องศาอิสระ 36 P มีค่าเท่ากับ .96 GFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า RMR เข้าใกล้ศูนย์ ค่าไค - สแควร์ สัมพัทธ์ มีค่าน้อยกว่า 2 ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (Square Multiple Correlation) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเท่ากับ .65 และเพศหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ เท่ากับ .69 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝง การจัดการกับความเครียดของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง ได้ร้อยละ 65 และ 69 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดของนิสิตเพศชาย พบว่าตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .95 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .81 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .14 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศชายสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝง การสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .43 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากเพื่อนเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศชายจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .42 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .36 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .06 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากอาจารย์เป็นสาเหตุให้นิสิตเพศชายจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .34 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แรงจูงใจเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศชายสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝง ประสิทธิภาพความเครียด ผ่านตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .16 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสิทธิภาพความเครียดทำให้นิสิตเพศชายมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งในการจัดการกับความเครียด

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝง

การสนับสนุนจากครอบครัว ผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .08 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศชายเกิดแรงจูงใจในการจัดการกับความเครียด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด มีค่าเท่ากับ .31 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรแฝงแรงจูงใจได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .40 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่าตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .96 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .82 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .14 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศหญิงสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .61 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .38 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากอาจารย์เป็นสาเหตุให้นิสิตเพศหญิงจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .45 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แรงจูงใจเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศหญิงสามารถจัดการกับความเครียดได้

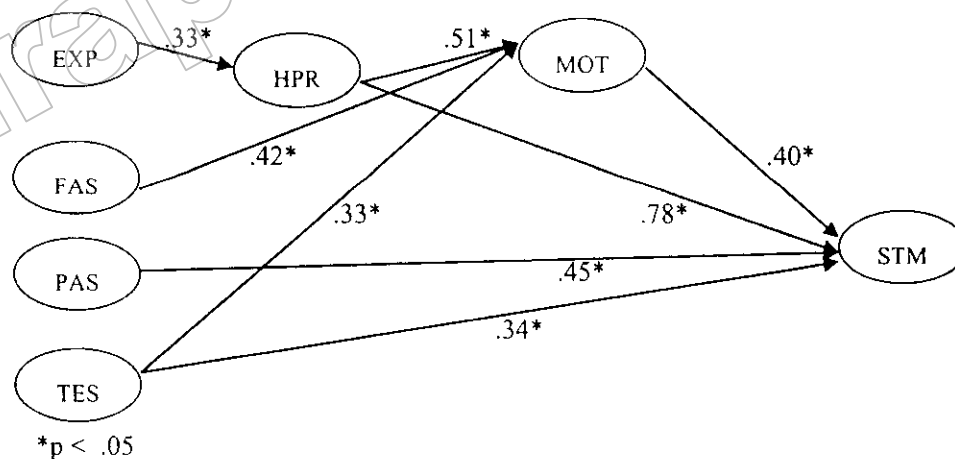
เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด ผ่านตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .42 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสบการณ์ความเครียดทำให้นิสิตเพศหญิงมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งในการจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝง การสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .41 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุน จากเพื่อนเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศหญิงจัดการกับความเครียดได้

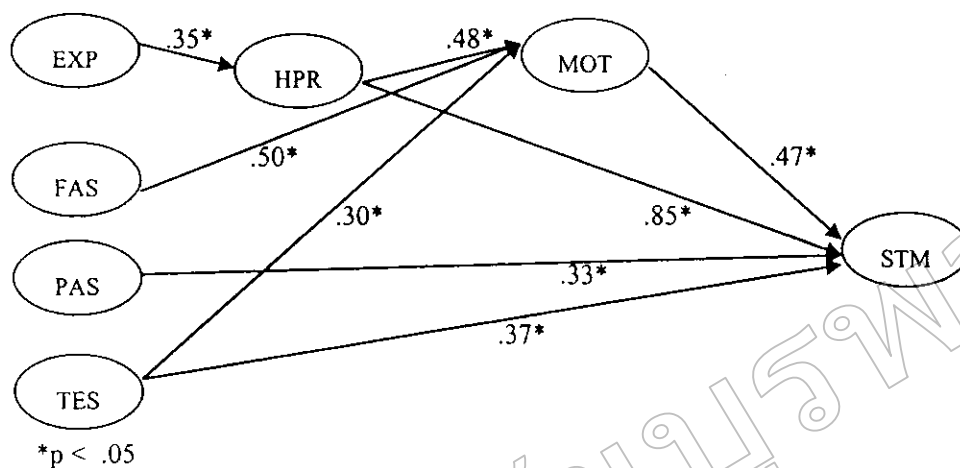
ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝง การสนับสนุนจากครอบครัว ผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นสาเหตุให้นิสิตเพศหญิงเกิดแรงจูงใจในการจัดการ กับความเครียด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรแฝง บุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด มีค่าเท่ากับ .32 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรแฝงแรงจูงใจได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝง บุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .49 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .57 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับ อิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .28 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

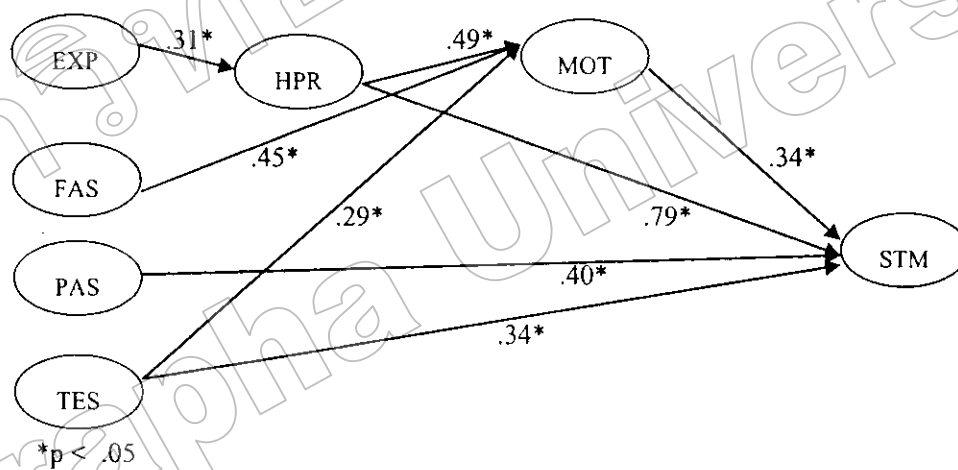
2. ผลการวิเคราะห์ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนแบบ ไม่มีเงื่อนไขบังคับของ โมเดล ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียด ของนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกัน แสดงดังภาพที่ 17 - 19

ภาพที่ 17 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ของกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ภาพที่ 18 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ของกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ภาพที่ 19 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ของกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนแบบไม่มีเงื่อนไขบังคับของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างกลุ่มสาขาวิชา

ตัวแปรผล	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี						วิทยาศาสตร์สุขภาพ						มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					
	HRP	TE	IE	DE	MOT	STM	HRP	TE	IE	DE	MOT	STM	HRP	TE	IE	DE	MOT	STM
EXP	.33*	.24*	.24*	.26*	.26*	.26*	-.35*	.16*	.16*	.16*	.16*	.34*	.31*	.11*	.11*	.11*	.23*	.23*
	(.04)	(.04)	(.05)	(.03)	(.03)	(.03)	(.02)	(.06)	(.06)	(.06)	(.07)	(.07)	(.02)	(.06)	(.06)	(.06)	(.05)	(.05)
FAS	-	.42*	.42*	.11*	.11*	.11*	-	.50*	.50*	.50*	.22*	.22*	-	.45*	.45*	.45*	.13*	.13*
	-	(.03)	(.03)	(.07)	(.07)	(.07)	-	(.02)	(.02)	(.02)	(.05)	(.05)	-	(.02)	(.02)	(.02)	(.04)	(.04)
PAS	-	-	-	.45*	.45*	.45*	-	-	-	-	.33*	.33*	-	-	-	-	.40*	.40*
	-	-	-	(.02)	(.02)	(.02)	-	-	-	-	(.03)	(.03)	-	-	-	-	(.02)	(.02)
TES	-	.33*	.33*	.49*	.15*	.15*	-	.36*	.06*	.30*	.71*	.34*	.37*	.29*	.29*	.29*	.42*	.09*
	-	(.03)	(.03)	(.05)	(.06)	(.03)	-	(.05)	(.03)	(.03)	(.08)	(.05)	(.02)	(.02)	(.02)	(.02)	(.02)	(.05)
HRP	-	.51*	.51*	.92*	.15*	.78*	-	.48*	.48*	.85*	1.03*	.18*	.85*	.49*	.49*	.49*	1.15*	.36*
	-	(.04)	(.04)	(.05)	(.04)	(.03)	-	(.04)	(.04)	(.03)	(.05)	(.05)	(.03)	(.03)	(.03)	(.03)	(.05)	(.05)
MOT	-	-	-	.37*	.37*	.37*	-	-	-	.47*	.47*	.47*	-	-	-	-	.34*	.34*
	-	-	-	(.02)	(.02)	(.02)	-	-	-	(.03)	(.03)	(.03)	-	-	-	-	(.04)	(.04)

*p < .05

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ค่าสถิติ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			วิทยาศาสตร์สุขภาพ			มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
	HRP MOT STM			HRP MOT STM			HRP MOT STM		
	R ²								
$\chi^2 = 42.36$; P = .99 ; df = 45 ; GFI = .91 ; F0 = .00 ; RMR = .10 ; SRMR = .01 ; RMSEA = .00									
สมการโครงสร้างตัวแปร									
	.47	.57	.58	.34	.50	.56	.42	.36	.41

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนแบบไม่มีเงื่อนไขบังคับของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการจัดการกับความเครียดของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างกลุ่มสาขาวิชา พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และรูปโมเดลมีความไม่แปรเปลี่ยน ซึ่งพิจารณาได้จาก $\chi^2 = 42.36$; P = .99; df = 45; GFI = .91; F0 = .00; RMR = .10; SRMR = .01; RMSEA = .00; GFI = .90 จะเห็นได้ว่า ค่าไค - สแควร์ มีค่า เท่ากับ 42.36 ที่องศาอิสระ 45 P มีค่าเท่ากับ .99 GFI มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่า RMR เข้าใกล้ศูนย์ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ มีค่าน้อยกว่า 2 ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (Square Multiple Correlation) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเท่ากับ .58 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ เท่ากับ .56 และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ เท่ากับ .41 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดของกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มสาขาวิชาได้ร้อยละ 58 56 และ 41 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดของนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่าตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .92 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .78 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงการสนับสนุน จากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .49 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .34 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากอาจารย์เป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .45 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากเพื่อนเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .37 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แรงจูงใจเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สามารถจัดการกับความเครียดได้

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด ผ่านตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .26 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสบการณ์ความเครียดทำให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งในการจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว ผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .11 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เกิดแรงจูงใจในการจัดการกับความเครียด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด มีค่าเท่ากับ .33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรแฝงแรงจูงใจได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .51 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .42 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่าตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ 1.03 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .85 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .18 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า บุคลิกภาพแบบเข้มแข็งเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .71 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .37 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .34 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากอาจารย์เป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .47 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แรงจูงใจเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสามารถจัดการกับความเครียดได้

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด ผ่านตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .34 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสบการณ์ความเครียดทำให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพเกิดบุคลิกภาพที่เข้มแข็งในการจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากเพื่อนเป็นสาเหตุให้กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพสามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว ผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .22 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพเกิดแรงจูงใจในการจัดการกับความเครียด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด มีค่าเท่ากับ .35 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรแฝงแรงจูงใจได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .48 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .30 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และนิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ 1.15 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .79 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .36 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับอิทธิพลรวม จากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .42 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบ่งเป็นอิทธิพลทางตรง มีค่าเท่ากับ .33 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .09 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากอาจารย์เป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากเพื่อน มีค่าเท่ากับ .40 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากเพื่อนเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถจัดการกับความเครียดได้

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางตรงจาก ตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .34 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า แรงจูงใจเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดการกับความเครียดได้

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียด พบว่า ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด ผ่านตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .23 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ประสบการณ์ความเครียดทำให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งในการจัดการกับความเครียด

ตัวแปรแฝงการจัดการกับความเครียดได้รับเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว ผ่านตัวแปรแฝงแรงจูงใจ มีค่าเท่ากับ .13 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสนับสนุนจากครอบครัวเป็นสาเหตุให้นิสิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เกิดแรงจูงใจในการจัดการกับความเครียดของนิสิต

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็งได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงประสบการณ์ความเครียด มีค่าเท่ากับ

.31 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรแฝงแรงจูงใจได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงบุคลิกภาพแบบเข้มแข็ง มีค่าเท่ากับ .49 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเท่ากับ .45 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงการสนับสนุนจากอาจารย์ มีค่าเท่ากับ .29 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05